

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci **žalobce Česká zbrojovka a. s.**, Svatopluka Čecha 1283, 688 27 Uherský Brod, zastoupeného advokátem JUDr. Alexanderem Bělohávkem, Jana Zajíce 32, 170 00 Praha 7, proti **žalovanému Úřadu průmyslového vlastnictví**, Antonína Čermáka 2a, 160 68 Praha 6, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 27. 3. 2002, č. j. O 0534,

takto:

I. Žaloba **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Vrchního soudu v Praze dne 28. 5. 2002 se žalobce domáhal ve správním soudnictví podle ustanovení části páté občanského soudního řádu (dále též „o. s. ř.“) zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví, kterým byl zamítnut rozklad žalobce proti rozhodnutí orgánu I. stupně o zamítnutí návrhu na částečný výmaz ochranné známky „ČZ“ č. 111082, jejímž majitelem je společnost ČZ Strakonice.

Žalobce se domnívá, že rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví je nezákonné a je v rozporu s principy dobrých mravů, coby mravních zásad, které jsou pro společnost nežádoucí, a to především s ohledem na popření celkového smyslu ochrany práv vázaných k ochranným známkám. Žalobce je především toho názoru, že pokud má určitý zákon splňovat svůj účel, je zapotřebí se vyhýbat jakýmkoli úkonům, které by tento účel devalvovaly. Dále dle mínění žalobce je nemyslitelné, aby byla bez jakýchkoli sankcí opomenuta skutečnost, že ochranná známka byla po dobu 40 let vázána na společnost, která však ve svém předmětu podnikání neměla obsaženy ani výrobky a ani služby, na které byla ochranná známka vázána.

Vzhledem k tomu, že Vrchní soud v Praze, kterému byla – jako soudu věcně a místně příslušnému v době podání žaloby – žaloba podána, do 31. 12. 2002 ve věci nerozhodl, postoupil uvedenou věc v měsíci lednu 2003 podle § 132 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) k převzetí a dokončení věci Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud po posouzení žaloby dospěl k závěru, že není příslušný k jejímu projednání, neboť podle nové právní úpravy účinné od 1. ledna 2003 se v dané věci jedná o věc soukromého práva, kterou podle ustanovení novelizované části páté o. s. ř. projednávají a rozhodují v plné jurisdikci obecné soudy a nikoliv specializované senáty krajských soudů a Nejvyšší správní soud ve správním soudnictví.

Podle ustanovení § 2 s. ř. s. poskytují ve správním soudnictví soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto nebo zvláštním zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví zákon. Z rozhodování soudů ve správním soudnictví jsou podle ustanovení § 6 s. ř. s. vyloučeny věci, o nichž to stanoví tento nebo zvláštní zákon. Takovým zákonem je občanský soudní řád, který v ustanovení § 244 odst. 1 stanoví, že rozhodl-li orgán moci výkonné, orgán územního samosprávného celku, orgán zájmové nebo profesní samosprávy, popř. smírčí orgán zřízený podle zvláštního právního předpisu o sporu nebo o jiné právní věci, která vyplývá z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů a nebylo-li takové rozhodnutí právní moci, může být tatáž věc projednána na návrh v občanském soudním řízení.

Předmětem tzv. známkového práva v objektivním smyslu je ochranná známka. Jedná se o označení, které je způsobilé odlišit výrobky a služby pocházející od různých výrobců nebo poskytovatelů služeb. Jde tedy o označení, které se vydělilo z volně užívaných označení, aby plnilo vymezené funkce. Ochranná známka není nikdy chráněna sama o sobě, nýbrž vždy ve spojení s určitými výrobky nebo službami, pro které je zapsána, a brání tak užívání shodných či zaměnitelných označení pro výrobky a služby téhož druhu. Subjektem známkového práva mohou obecně být osoby právnické a fyzické.

Těžiště právní ochrany na označení spočívá tradičně v právu soukromém. Právní prostředky ochrany proti jejich porušování jsou obvykle upraveny přímo v průmyslově-právních normách. Pokud tyto prostředky upraveny nejsou, nebo jsou upraveny jen částečně, přichází v úvahu použití obecných prostředků ochrany soukromoprávní povahy. Hmotně-právní otázky rozhodnutí žalovaného je proto třeba posuzovat zásadně podle příslušných právních předpisů o ochranných známkách. Použití obecných ustanovení občanského práva přichází v úvahu, pokud by nebylo možno vystačit ani se zvláštními ani s obecnými právními předpisy práv k nehmotným statkům. Naproti tomu otázky řízení se řídí obecnými předpisy správního řádu, v oblasti průmyslových práv, na rozdíl od práv k ostatním nehmotným statkům, je pak v jednotlivých právních předpisech i procesní právní úprava zvláštní. Rozhodující pro posouzení charakteru věci pak je právo hmotné, nikoliv právo procesní, neboť v případě věcí projednávaných podle novelizované části páté o. s. ř. jde vždy o rozhodnutí orgánu veřejné správy, který se v procesních otázkách řídí právními předpisy veřejného práva.

Ze shora uvedených důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud, že žalobu podle ustanovení § 46 odst. 2 s. ř. s. odmítá, neboť jde o věc, kdy správní orgán rozhodl v mezích zákonné pravomoci v soukromoprávní věci, kdy je žaloba podle § 68 písm. b) s. ř. s. nepřipustná. Vzhledem k tomu, že obecný soud v dané věci rozhoduje i o věci, tj. soudní přezkum není založen na pouhém kasačním přezkumu zákonnosti, je poskytována subjektivním právům žalobce

vyšší ochrana než jak tomu bylo v případě soudního přezkumu zákonnosti podle k 31. 12. 2002 Ústavním soudem zrušené části páté o. s. ř.

Protože byla žaloba soudem odmítnuta, nepřiznal soud žádnému z účastníků podle ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné. Žalobce může do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat žalobu k soudu příslušnému podle ustanovení § 249 a § 250 o. s. ř.

V Brně dne 26. 6. 2003

JUDr. Bohuslav Hnízdl, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Zuzana Halášková